

DRINKEND PAARD

NAAR EEN PASTEL

hun plezier doen. En moeten zij de hoogte op, dan eendrachtig aangezet en met gelijkmatige ontwikkeling van al de kracht hunner spieren de zwaar rollende vracht achter hen naar boven getrokken; zij snuiven, zij ademen snel, zij zweeten en dampen wanneer zij boven zijn aangekomen, maar zij knikken opgeruimd met de hoofden en knipoogen elkaar lachend toe als wilden zij zeggen: „dat hebben wij er goed afgebracht, en, après tout, met heel wat minder moeite dan men het ons zou aanzien.”

Toen Dupont met de etsen, die de vruchten van zijn eerste jaarstudie te Parijs waren, in Holland kwam, wilde „men” hem niet herkennen. Dát was Dupont niet, dát was niet dezelfde wiens Amsterdamsche grachten en buiten-Amsterdamsche akkers in den smaak van het publiek waren gevallen.

Er was een stem die fluisterde: „Kom terug in het vaderland, waar een schat van pittoreske stadshoeken en melankoliek getinte velden liggen te wachten om door een etsnaald te worden in beeld gebracht.”

Maar hij luisterde niet naar die stem. Hij ging terug naar het breede veld van den machtigen helder verlichten en warm beschienen arbeid, en hij deed meer en beter. Hij volhardde; dat kostte inspanning, toewijding, ontzegging, maar er zijn vijf jaren voorbijgegaan sedert hij te Parijs kwam „om hier eenigen tijd te verblijven,” en aan heengaan denkt hij niet meer. Iedere „studie” zijner laatste jaren is een daad, waarvan mij een der eerste graveurs van Parijs getuigde dat zij met het werk van Bauer het beste waren van de Nederlandsche zwart- en witkunst op de Wereldtentoonstelling, van welke kunst de bevoegde kunstcriticus van den *Figaro*, Arsène Alexandre, zeide: „Par son originalité, par la beauté et la variété du métier, par l'inattendu de l'inspiration, la puissance de la couleur, on peut dire que l'école Hollandaise de gravure est en ce moment une des premières de l'Europe.” En hij voegde er aan toe, sprekende van de *gravure originale* (in onderscheiding van de *gravure de traduction*): „... qui compte des maîtres dont nous n'avons